

ТЕМА: Племінна робота у вівчарстві.

План

1. Особливості племінної роботи у вівчарстві.
2. Бонітування овець.

1. До племінної роботи відносять оцінку та облік індивідуальної продуктивності і походження овець. Оцінку тварин за якістю потомства, організацію відбору молодняку й підбору дорослих тварин, виробничі методи створення селекційної структури племінного і товарного стада овець. Загальні особливості методів селекції овець: складна й специфічна система бонітування тварин, сезонність та чітка виробнича стабільність одночасної оцінки, обліку й використання всього поголів'я овець.

У вівчарстві проводять мічення (татуювання, вищипи, бирки, випалювання номерів на рогах) та індивідуальний (племінний облік продуктивності походження тварин).

Форми індивідуального обліку: журнал парування, ягніння та приплоду овець; журнал індивідуального бонітування та продуктивності овець; індивідуальна картка племінного барана; індивідуальна картка племінної вівцематки; відомість остаточного індивідуального запліднення баранів за вівцематками на період парування; книга індивідуального обліку продуктивності овець. У племінних господарствах на основі результатів бонітування й стрижки складають зведену відомість бонітування овець, а в товарних – акт класного бонітування.

Форми групового обліку виробничої діяльності: акт на оприбуткування приплоду овець, заключні відомості про парування вівцематок, ягніння, відлучення ягнят від вівцематок, акт переведення овець із групи в групу, акт на вибуття тварин, книжка чабана, щоденник надходження і реалізації вовни, відомість витрачання кормів.

2. *Бонітування* – це комплексна оцінка власної продуктивності овець із метою найбільш ефективного використання їх у племінній роботі та технологій виробництва.

Індивідуальне бонітування. Під ним розуміють оцінку власної продуктивності, коли враховують всі селекційні ознаки й результати оцінки ступеня розвитку кожної ознаки, записують у спеціальному журналі, а на вусі ставлять (вищипом) відповідний клас тварин.

Класне бонітування – це оцінка власної продуктивності овець за всіма селекційними ознаками, а на вусі шляхом вищипу ставлять клас. Його проводять на товарних фермах.

У господарстві бонітуванню підлягають: баранів-плідників, резервних баранів та пробників, ремонтних баранів річного віку й однорічних баранів для продажу, ярок річного віку, переярок, вівцематок, селекційного ядра. У

смушковому вівчарстві основним бонітуванням є оцінка ягнят у віці 1-3 дні після народження, у романовському – у 8-9 місячному віці.

На основі бонітування визначають клас тварин. До першого класу належать тварини, які за комплексним рівнем продуктивності відповідають нормативам породи. Овець, що значно переважають ці вимоги відносять до еліти. До другого класу належать тварини, які за комплексним рівнем продуктивності не відповідають породним вимогам, але за окремими ознаками мають певну виробничу цінність. Брак – це тварини, які не мають селекційної цінності, навіть за окремими ознаками і мають вади екстер'єру чи вовнового покриву. Кращий молодняк залишають для поповнення основного стада овець.

Питання для самоконтролю:

1. Способи мічення овець.
2. Форми індивідуального обліку у вівчарстві.
3. Що означає індивідуальне і класне бонітування овець?
4. Які тварини підлягають бонітуванню?
5. На які класи поділяють тварин після бонітування?